

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรับผิดชอบทางละเมิด เป็นความรับผิดที่ผู้ใดได้กระทำความผิดกฎหมายที่บัญญัติคุ้มครองสิทธิของผู้อื่นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ซึ่งบุคคลทั่วไปนั้นมิตีตต่าง ๆ ตามกฎหมายที่จะไม่ถูกละเมิด ซึ่งหากได้มีการละเมิดเกิดขึ้นแล้วผู้กระทำความผิดจะต้องเป็นผู้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดนั้น โดยกำหนดว่าจะพึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกันโดยสถานที่ใดเพียงใดจะต้องคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดนั้น เช่น การคืนทรัพย์สิน การชำระค่า หรือการชดใช้ค่าเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นการชดใช้ในความเสียหายที่คำนวณเป็นเงินได้ หรือไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้

เมื่อมีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายกับบุคคลใด ผู้ที่ได้รับ ความเสียหายจากการกระทำความผิดทางอาญานั้น ย่อมสามารถฟ้องคดีกับผู้กระทำความผิด เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษ และผู้ได้รับความเสียหายยังสามารถฟ้องคดีเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งจากผู้กระทำความผิดอาญานั้นได้ในฐานะที่เป็นละเมิด อย่างไรก็ตามกรณีละเมิดจะมีผลเพียงแต่ทำให้สิทธิทางแพ่งในการเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดแต่อย่าง เดียวเท่านั้น

ฉะนั้น เมื่อมีการกระทำความผิดซึ่งเป็นความผิดในทางแพ่งเกิดขึ้น หรือความผิดอาญาเกิดขึ้น และมีบุคคลได้รับอันตรายหรือความเสียหายจากการกระทำนั้น ผู้ที่ควรจะต้องเป็นผู้ชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายโดยตรงย่อมได้แก่ ผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น ดังนั้นผู้เสียหายจึงสามารถฟ้องคดีแพ่ง เพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนเอาจากผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนโดยตรง หรือชดเชยแก่ผู้เสียหายด้วยวิธีอื่น เช่น การขอกมา หรือสร้างความสัมพันธ์อันดี เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายอยู่ร่วมกันต่อไปในสังคมได้อย่างสงบสุข

แต่เนื่องจากผู้เสียหาย ซึ่งมีทั้งผู้เสียหายในคดีแพ่งและคดีอาญานั้นต้องดำเนินการในการเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดด้วยตนเอง ซึ่งบางครั้งเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมหรือนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ หรือผู้กระทำความผิดไม่อยู่ในฐานะที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้ได้ เนื่องจากถูกจำคุกบ้าง ยากจนไม่มีทรัพย์สินเพียงพอจะชดใช้ค่าเสียหาย หรือ

ค่าสินไหมทดแทนบ้าง ทำให้ผู้เสียหายได้รับความเดือดร้อน รัฐเองก็ต้องยอมรับว่ามีความบกพร่องในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เพราะไม่สามารถให้ความคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้เสียหายได้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการเสริมโดยรัฐให้ผู้เสียหายได้รับการบรรเทาความเสียหายนั้น โดยการตรากฎหมายที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหาย ซึ่งการเยียวยาความเสียหายกระทำได้หลายรูปแบบ เช่น การจ่ายเงินชดเชยความเสียหาย หรือการเยียวยาโดยการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายในเรื่องอื่นที่จำเป็นเร่งด่วนในขณะดำเนินคดี หรือเพื่อให้ผู้เสียหายกลับสู่วิถีชีวิตปกติต่อมาภายหลังเหตุการณ์อันเลวร้าย หรือเพื่อฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้เสียหาย สำหรับวิธีการช่วยเหลือเยียวยาอาจแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับนโยบายและสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละประเทศ

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาโดยรัฐ คือ พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 โดยที่บทบัญญัติ มาตรา 245<sup>1</sup> ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติรับรองสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคล ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และไม่มีโอกาสได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่น แม้ในปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ถูกยกเลิกไปแล้วแต่สิทธิในการได้รับการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา ก็ยังคงได้รับการรับรองไว้ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในส่วนที่ 4 ว่าด้วยสิทธิในกระบวนการยุติธรรม มาตรา 40 (5)<sup>2</sup> กล่าวคือ ผู้เสียหายในคดีอาญามีสิทธิได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือที่

<sup>1</sup> รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 245 ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญามีสิทธิได้รับความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลใดได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต หรือร่างกาย หรือจิตใจ เนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และไม่มีโอกาสได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่น บุคคลอื่นหรือทายาทย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ.”

<sup>2</sup> รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 40 บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้ ... (5) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้ได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ.”

จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

เมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นคำขอรับเงินค่าตอบแทน จึงได้รับการเยียวยาชดเชยความเสียหายจากรัฐ และสามารถดำเนินชีวิตของตนต่อไปได้ แต่ผู้เสียหายในคดีอาญาไม่ใช่ทุกรายที่จะได้รับค่าตอบแทนตามกฎหมายดังกล่าว กล่าวคือ ผู้เสียหายที่จะได้รับค่าตอบแทนจะต้องเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้ ตามมาตรา 3 วรรคหนึ่ง และมาตรา 17 คือ เป็นความเสียหายเฉพาะที่เกี่ยวกับชีวิตหรือร่างกายหรือจิตใจ ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำ ความผิดของผู้อื่น โดยที่ตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และการกระทำความผิดอาญาดังกล่าว จะต้องเป็นความผิดอาญาเฉพาะที่ระบุไว้ตามรายการท้ายพระราชบัญญัติค่าตอบแทนและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 เท่านั้น

หลังจากกฎหมายว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาบังคับใช้ เป็นระยะเวลาหนึ่งทำให้ทราบว่า การพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัตินี้ มีบางกรณีตัดสิทธิผู้เสียหาย โดยงดจ่ายค่าตอบแทนความเสียหาย หรือจ่ายเพียงบางส่วน เนื่องจากผู้เสียหายได้รับค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งมาแล้ว ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ตามมาตรา 5 ของกฎหมายฉบับนี้ ที่กล่าวว่า “การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายหรือจำเลยพึงได้รับตามกฎหมายอื่น”<sup>3</sup> โดยใช้มาตรา 18 วรรคท้าย “...กรรมการจะกำหนดให้ผู้เสียหายได้รับค่าตอบแทนเพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิด และสภาพความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ รวมทั้งโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย”<sup>4</sup> เป็นเหตุผลในการงดจ่ายค่าตอบแทน จึงเป็นการกระทบต่อสิทธิของผู้เสียหายที่มีสิทธิจะได้รับการเยียวยาเท่ากับผู้เสียหายรายอื่นๆ และระบบการจ่ายค่าตอบแทนยังมีปัญหาข้อขัดข้องหลายประการ เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายยังขาดความคล่องตัว เช่น ปัญหาเกี่ยวกับหลักการความถูกต้อง ความมีประสิทธิภาพ ความรวดเร็ว และความยุติธรรม ในการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายทำให้ผู้เสียหายไม่ได้รับความคุ้มครองสิทธิ

<sup>3</sup> พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มาตรา 5.

<sup>4</sup> พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มาตรา 18 วรรคท้าย.

ตามกฎหมายเท่าที่ควรและกลไกในการบังคับใช้กฎหมายมีความล่าช้าเนื่องจากประชาชนไม่ทราบถึงสิทธิของตนเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มีส่วนที่ทำให้กระบวนการใช้กฎหมายล่าช้าเช่นกัน

จากสถิติการยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนแก่จำเลยในคดีอาญา ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ประจำปีงบประมาณ 2554 ผู้ยื่นคำขอทั้งหมด 6,601 ราย ผู้เสียหาย 5,821 ราย จำเลย 780 ราย คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พิจารณาจ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น 250,216,686.42 บาท แบ่งเป็นผู้เสียหาย 219,468,024.84 บาท จำเลย 30,748,661.58 บาท รวมจ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น 250,216,686.42 บาท<sup>5</sup>

ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องในกรณีการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มีผลกระทบต่อสิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งของผู้เสียหายอย่างไร และในทางกลับกันผู้เสียหายที่ได้รับค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งแล้ว มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 อย่างไร ตลอดจนศึกษาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหาย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกฎหมายลักษณะละเมิด และความหมายของการจ่ายค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544

2. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาในประเทศไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายในต่างประเทศ

3. เพื่อศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มีผลกระทบต่อสิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งของผู้เสียหายในคดีอาญา

4. เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการจ่ายค่าตอบแทน โดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544

---

<sup>5</sup> สรุปการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดี สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - 31 มกราคม พ.ศ. 2555.

### 1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การได้รับค่าตอบแทนของผู้เสียหายตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ไม่ตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายจะได้รับหรือเรียกค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา 5 “การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายหรือจำเลยพึงได้รับตามกฎหมายอื่น” แต่ในทางกลับกันหากผู้เสียหายได้ใช้สิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายลักษณะละเมิด หรือกฎหมายอื่นๆ แล้วต่อมาผู้เสียหายมาขึ้นขอรับค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ในแนวทางการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา มีมติงดจ่ายค่าตอบแทน หรือจ่ายค่าตอบแทนเพียงบางส่วน เนื่องจากนำค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งที่ผู้เสียหายได้รับ หรือการชดเชยเยียวยาที่ผู้เสียหายได้รับตามกฎหมายอื่นมาพิจารณาประกอบด้วย โดยใช้มาตรา 18 วรรคท้าย “...กรรมการจะกำหนดให้ผู้เสียหายได้รับค่าตอบแทนเพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิด และสภาพความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ รวมทั้งโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย” เป็นเหตุผลในการงดจ่ายทั้งนี้ เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ รัฐต้องการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อเยียวยาหรือชดเชยความเสียหายที่รัฐมีความบกพร่องในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เพราะไม่สามารถให้ความคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้เสียหายได้ เหตุใดคณะกรรมการจึงวางหลักเกณฑ์ให้ดุลยพินิจงดจ่ายค่าตอบแทนเป็นบางกรณี ยังมีผลกระทบต่อผู้เสียหาย จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาว่าการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายที่ได้รับ ความเสียหายจากการกระทำผิดอาญาของผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มีผลกระทบอย่างไรกับสิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งของผู้เสียหาย และในทางกลับกันผู้เสียหายที่ได้รับค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งแล้วมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้หรือไม่ และเพื่อพัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมายการจ่ายค่าตอบแทนให้เป็นไปได้ด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง มีประสิทธิภาพและความยุติธรรมแก่ผู้เสียหาย ตลอดจนศึกษาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถให้ความคุ้มครองเยียวยาผู้เสียหายในคดีอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้มากที่สุด

#### 1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ เน้นการศึกษาหลักกฎหมายที่เกี่ยวกับกฎหมายลักษณะละเมิด ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราในการจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2546 กฎหมายเกี่ยวกับการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาในประเทศไทย และกฎหมายการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหาย และจำเลยในคดีอาญาในต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เสียหายในคดีอาญา ได้รับค่าตอบแทนด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และเกิดความยุติธรรม

#### 1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบนิติศาสตร์ โดยศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตำรากฎหมาย บทความ และวารสารทางกฎหมาย มาตรการทางกฎหมายที่สามารถนำมาปรับใช้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาถึงสภาพปัญหา และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

#### 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกฎหมายลักษณะละเมิด และความหมายของการจ่ายค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544
2. ทำให้ทราบถึงกฎหมายเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาในประเทศไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายในต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มีผลกระทบต่อสิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งของผู้เสียหายในคดีอาญา
4. ทำให้ได้ข้อเสนอแนะ แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการจ่ายค่าตอบแทน โดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544